

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: D. V. M.**, zastoupen JUDr. Josefem Vančurou, advokátem, se sídlem Evropská 8, Cheb, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 12. 2004, č. j. 59 Az 41/2004 - 48,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Plzni byla žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 19. 2. 2004, č. j. OAM - 9643/VL - 11 - C04 - 2001, zamítnuta; a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Ve smyslu daného poučení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Plzni, jenž mu byl doručen dne 21. 1. 2005, kasační stížnost, která byla stěžovatelem podána osobně u krajského soudu dne 9. 3. 2005 (kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je zjevně opožděná).

Rozsudek byl stěžovateli doručován na uvedenou adresu: Družební 1326, Ostrov. Jak vyplývá z poštovní relace, rozsudek - písemnost určenou do vlastních rukou - se nepodařilo adresátu doručit, neboť nebyl na uvedené adrese pobytu zastížen, a proto tato písemnost byla uložena na základě předchozí výzvy na poště dne 11. 1. 2005. Nejvyšší správní soud při svém rozhodování vycházel ze skutečnosti, že rozsudek byl stěžovateli doručen dne 21. 1. 2005 (bylo postupováno v souladu s ustanovením § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, podle kterého nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl); na tom nic nemění skutečnost, že si stěžovatel osobně u Krajského soudu v Plzni převzal rozhodnutí dne 3. 3. 2005 a tento den považuje za den doručení kasační stížností napadeného rozsudku.

Stěžovatel byl řádně poučen, že kasační stížnost lze podat do dvou týdnů po doručení rozsudku ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel však podal kasační stížnost až dne 9. 3. 2005, tedy po marném uplynutí lhůty, jež uplynula dnem 21. 1. 2005.

Krajský soud v Plzni po podání kasační stížnosti postupoval ve smyslu ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost se spisy Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) kasační stížnost jako zjevně opožděnou odmítnout. Za této situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

